

UCHWAŁA NR VIII/70/24
RADY MIEJSKIEJ GMINY MIRSK

z dnia 28 listopada 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji

Na podstawie art. 9 ust.2 oraz art.13 ust.1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870) Rada Miejska Gminy Mirsk uchwala, co następuje:

§ 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Gminy Mirsk w sprawie petycji dotyczącej śmiertelnych szczepień HPV, postanawia się nie uwzględnić prośby wyrażonej w złożonej petycji.

§ 2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji stanowi integralną część uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej Gminy Mirsk do poinformowania wnoszącego petycję o sposobie jej rozpatrzenia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Gminy Mirsk

Marta Pazowska

UZASADNIENIE

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Gminy Mirsk, zwana dalej Komisją, stosowanie do postanowień ustawy o samorządzie gminnym oraz §96 Statutu Gminy Mirsk, na posiedzeniu odbytym w dniu 13 listopada 2024 r. zajęła się petycją wniesioną dnia 18 października 2024r. (data wpływu do tut. urzędu) przez Mariusza Najda Fundatora i Prezesa Zarządu Fundacji im. Nikoli Tesli.

Petycja dotyczyła wezwania Rady Miejskiej Gminy Mirsk do:

- podjęcia przez gminę „działań ratowniczych” mających na celu powstrzymanie ludobójstwa na polskich dzieciach przez Izabelę Leszczynę i Koncerny farmaceutyczne za pomocą śmiertelnych szczepionek HPV,
- podjęcia stosownych uchwał o zakazie stosowania szczepionek HPV oraz innych szczepionek z jednoczesnym poinformowaniem mieszkańców za pomocą mediów głównych,
- natychmiastowego wycofania wszystkich szczepionek HPV z obrotu i zabezpieczenia ich jako materiału dowodowego w celu ich przebadania.

W pierwszej kolejności dokonano kontroli pod względem formalnym ze szczególnym uwzględnieniem art.4 wstawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870) ustalono, że petycja spełnia wymagania formalne i została wniesiona w interesie publicznym.

Zgodnie z brzmieniem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Norma wynikająca z tego artykułu ustawy zasadniczej statuuje zasadę legalizmu, zwaną również zasadą praworządności. Głosi ona, że wszystkie organy władzy publicznej powinny działać na podstawie prawa i w jego granicach. Prawo powinno zatem nie tylko stanowić kompetencję do działania, ale również być źródłem nakazów i zakazów wyznaczających ramy prawne owego działania. Kompetencji do działania nie można domniemywać, konstruując ją przepisy o różnym charakterze (przepisy materialne, proceduralne, ustrojowe). Celem zasady legalizmu jest przeciwdziałanie dowolności i arbitralności działania organów państwa oraz poddanie tego działania kontroli w oparciu o kryterium zgodności z obowiązującym prawem. Działania organów bez podstawy prawnej i poza granicami prawa albo z naruszeniem tych granic są zawsze nielegalne i mogą rodzić odpowiedzialność konstytucyjną i karną osób te działania podejmujących, a także odpowiedzialność odszkodowawczą.

Komisja w toku prowadzonego postępowania stwierdziła, że zgodnie z art. 6 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.). do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów. może podejmować uchwały tylko w sprawach publicznych o znaczeniu lokalnym pod warunkiem braku zastrzeżeń ustawami na rzecz innych podmiotów. Jak podkreśla się w doktrynie prawa domniemanie właściwości gminy we wszystkich sprawach publicznych nie stanowi samodzielnej podstawy do podejmowania jakichkolwiek działań, nie upoważnia również gminy do samodzielnego kreowania spraw

publicznych o znaczeniu lokalnym, ponieważ zgodnie z rzeczoną wyżej zasadą praworządności organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Tymczasem żaden z przepisów ustawy o samorządzie gminnym oraz innych przepisów prawa nie obejmuje swym zakresem recenzowania, w tym przypadku poprzez uznanie za niedopuszczalne działania innych organów administracji publicznej, a także nie zezwala na podejmowanie jakichkolwiek działań władczych względem organów administracji centralnej (obligowanie Rządu do podjęcia skonkretyzowanych przez wnoszących petycje działań). Tak podjęta uchwała wykraczałaby poza zakres działań gminy i byłaby niezgodna z obowiązującym prawem.

Niedopuszczalna jest również wykładnia rozszerzająca, bazująca na art. 18 ust. 1 u.s.g. ponieważ organ władzy publicznej działa wyłącznie w granicach prawa, co należy rozumieć jako podejmowanie tylko tych działań, na które prawo wprost zezwala. Norma wynikająca z brzmienia art. 18 ust. 1 u.s.g. zasadniczo nie stanowi samodzielnej podstawy do wydawania aktów ogólnie obowiązujących o charakterze normatywnym (władczym), te bowiem muszą znaleźć umocowanie w przepisach materialnego prawa administracyjnego, a upoważnia jedynie radę gminy do podejmowania działań niewładczych o charakterze intencyjnym, co w żaden sposób nie dotyczy treści analizowanej petycji. Uchwała podjęta wyłącznie na jego podstawie byłaby niezgodna z prawem. Rada gminy nie może podejmować uchwał bez podstawy prawnej, ponieważ stanowiłoby to istotne naruszenie skutkujące nieważnością uchwały.

Po dogłębnej analizie Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznaje, że petycję należy załatwić negatywnie poprzez podjęcie uchwały o jej nieuwzględnianiu.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Gminy Mirsk

Marta Pazowska